

Arrest

nr. 310 338 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RAJA *loco* advocaat K. VERSTREPEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in april 2006.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 september 2022. Op 2 september 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 augustus 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 26 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Qari Kamal, gelegen in het district Imam Saheb van de provincie Kunduz. Je bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Jouw vader werkte bij de commando's van de Afghaanse nationale veiligheidstroepen en was tewerkgesteld bij het 9de bataljon te Kaboel. Eerder had hij voor het nationale leger gewerkt.

Een aantal dagen voor jouw vertrek uit Afghanistan vonden er in jouw dorp gevechten plaats tussen de commandotroepen en de taliban. Je vernam achteraf dat jouw vader deelnam aan deze gevechten. Er waren slachtoffers bij de taliban, slachtoffers bij de commando's en burgerslachtoffers. Omdat je hoorde dat er gevechten waren, vluchtte je naar het nabijgelegen huis van jouw maternale oom. Jouw moeder bleef thuis bij de dieren.

Nadat het gevecht afgelopen was, ging de taliban langs jouw huis om naar jou op zoek te gaan. Ze verdachten jou er van informatie over de taliban te hebben doorgegeven aan jouw vader omdat jouw vader had deelgenomen aan de gevechten en ze jou op de vooravond van de gevechten nabij hun verblijfplaats hadden gezien.

Jouw moeder belde naar jouw maternale oom om te melden dat de taliban naar het huis was gekomen en je niet meer terug kon keren naar het dorp. Jouw vader zei je naar Kaboel te komen, en jouw vader en oom regelden jouw reis.

Je vertrok uit Afghanistan en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland en Frankrijk naar België. Daar diende je een verzoek om internationale bescherming in op 2 september 2022.

Ten tijde van de machtsovername werd jouw vader meegenomen en vermoord door de taliban. Familieleden van de in het gevecht omgekomen talibanleden gingen kort na de machtsovername op zoek naar jou bij het huis van jouw maternale oom, waarop hen werd verteld dat je niet meer in het land was. Sindsdien zijn ze niet meer op zoek gekomen.

Ter staving van jouw verzoek leg je kopies van jouw tazkera, een certificaat van het werk van jouw vader, de achterkant van de identificatiekaart van het Afghaanse nationale leger (ANA) van jouw vader, een bankkaart van jouw vader en een document betreffende het werk van jouw vader voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban vermoord te worden omwille van het werk van jouw vader bij het Afghaanse nationale leger (ANA) en de commando's. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofd van jouw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van jouw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. In casu kan worden vastgesteld dat jouw vluchtrelaas gekenmerkt wordt door erg oppervlakkige, weinig doorleefde en lacunaire verklaringen over het werk van jouw vader, waardoor geen geloof kan gehecht worden aan jullie familieband. Alsook door incoherente en weinig geloofwaardige verklaringen over jouw persoonlijke problemen. Hierdoor kan je niet aannemelijk maken dat je een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.

Vooreerst dient vastgesteld worden dat je de familieband tussen jezelf en de persoon die je aanwijst als jouw vader niet aannemelijk hebt kunnen maken. Je legt immers erg oppervlakkige en uiterst beperkte verklaringen af over diens leven en werk. Hoewel niet van jou kan verwacht worden dat je tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van jouw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn werk aan de basis zou liggen van jouw vertrek uit Afghanistan. Je blijft hieromtrent echter in gebreke. Doorleefde verklaringen van een zoon over het werk en leven van zijn vader ontbreken volledig. Aangespoord te vertellen wat je weet over het werk van jouw vader vertel je dat hij in het begin bij het leger was, later bij de commando's werkte, en in het 9de bataljon in Kaboel werkte als soldaat (CGVS p. 12). Vervolgens gevraagd wat je nog kan zeggen over het werk van jouw vader, verklaar je niets anders te weten. Dat blijkt uit jouw verdere verklaringen. Zo kan je niet vertellen wat zijn werk als soldaat bij de commando's inhoudt. Je kan niets vertellen over het 9de bataljon waarin jouw vader diende, noch weet je tot welk korps of welke eenheid dit bataljon behoorde. Evenmin weet je hoe het komt dat jouw vader tot deze eenheid werd toebedeeld. Je geeft aan er niets over te kunnen zeggen, omdat hij het werk deed en jijzelf niet (CGVS p. 13). Gevraagd naar de belangrijkste taken van jouw vader, verklaar je dat hij aanviel tijdens de nachten maar kan je er vervolgens niets over vertellen (CGVS p. 13). Gevraagd waarom jouw vader voor het leger wilde werken, geef je aan de informatie niet te hebben, maar dat hij het deed om het land te dienen (CGVS p. 14). Ook over het verloop van de carrière van jouw vader heb je geen informatie. Gevraagd wanneer jouw vader begon met zijn job bij de commando's, antwoord je het niet te weten en stel je dat je jong was. Vervolgens gevraagd in te schatten hoe lang jouw vader al voor de commando's werkte, zeg je er geen informatie over te hebben en vertel je dat jouw vader er niet over sprak thuis (CGVS p. 14). Over zijn werk bij het leger vooraleer hij bij de commando's ging, heb je evenmin informatie. Zo weet je niet hoe lang hij bij het leger zat voordat hij bij de commando's begon of wat hij precies deed bij het leger (CGVS p. 14). Op de vragen wat je weet over de opleidingen die jouw vader moest volgen om in het leger te gaan of commando te worden, of welke procedure jouw vader moest doorlopen om lid te mogen worden van het leger of de commando's moet je eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 14). Eerder verklaarde je reeds niet te weten hoe jouw vader bij de commando's terechtgekomen is, of hoe hij vanuit de algemene legeropleiding bij de commando's tewerkgesteld raakte (CGVS p. 13). Gevraagd wie de leidinggevende of commandant van jouw vader was, antwoord je dat hij je niets zei over zijn commandant of wie zijn commandant, collega's of vrienden waren. Je kan dus helemaal niets vertellen over de personen met wie jouw vader samenwerkte (CGVS p. 15). Over de plek waar jouw vader werkte, heb je net zo min informatie. Je verklaart dat jouw vader in Kaboel werkte, maar waar precies dat dan zou zijn weet je niet (CGVS p. 15). Je hebt ook geen idee of hij op andere plekken dan Kaboel werkte voor het leger of de commando's (CGVS p. 16). Verder blijken jouw verklaringen over de momenten dat jouw vader thuis kwam en er tijd spendeerde eveneens onwaarschijnlijk oppervlakkig en allerm minst doorleefd. Gevraagd hoe vaak jouw vader terug naar huis kwam vanuit Kaboel, antwoord je dat hij soms kwam zoals na één of twee jaar en voeg je toe dat jullie jong waren en het niet begrepen (CGVS p. 15). Gevraagd op welke manier jouw vader terugkeerde naar huis, antwoord je weinigzeggend dat alleen God het weet. Je geeft vervolgens aan dat hij één of twee nachten bleef en dan terug ging. Gevraagd wat jouw vader allemaal deed in het dorp wanneer hij terugkeerde, antwoord je nietszeggend met de vraag hoe je dat kan weten. Opnieuw gevraagd wat hij allemaal deed en een resem mogelijkheden voorgelegd, antwoord je dat hij met jullie en met zijn vrouw sprak, dat hij naar buiten ging om te bidden en dat je het verder niet weet (CGVS p. 15). Deze verklaringen over momenten waarbij je zelf aanwezig was, zijn wel erg oppervlakkig en allerm minst doorleefd te noemen. Ook over de taken die je overnam van jouw vader in zijn afwezigheid of de precieze manier waarop jullie geld van hem ontvingen tijdens zijn tewerkstelling, kunnen jouw verklaringen niet overtuigen (CGVS p. 16). Verder kan je geenszins duiden op welke manier jouw familie zich beschermde tegen de dreiging van de taliban. Gevraagd of jouw vader het gevaarlijk vond te wonen in talibangebied en te werken voor de overheid, antwoord je hierover geen informatie te hebben (CGVS p. 17). Gevraagd of jouw vader soms maatregelen of voorzorgen nam om te zorgen dat zijn familie veilig was, geef je aan geen informatie te hebben. Gevraagd of jouw vader ooit over de aanwezigheid van de taliban in het dorp sprak, antwoord je ontkennend (CGVS p. 17). Deze uitermate summiere verklaringen zijn weinig geloofwaardig voor iemand wiens vader voor de overheid werkte en in een gebied woonde waar de taliban actief was (CGVS p. 10-11). Ook over de documenten die je voorlegt om de tewerkstelling van jouw vader en jullie familieband te staven, kan je niets zinnigs vertellen. Gevraagd wat het eerste document – na lezing door de tolk blijkt het een certificaat van de commando's te zijn – is, geef je aan het niet te weten en zeg je dat het een soort brief over zijn commando is, maar dat je het niet kan begrijpen (CGVS p. 18). Vervolgens gevraagd wat het volgende document is, zeg je het niet te weten en verklaar je dat het er uit ziet als een bankkaart. Uit het document blijkt echter dat het niet om een bankkaart gaat, maar om de achterkant van een identificatiekaart van het Afghaanse nationale leger (ANA). Hierop gewezen, en gevraagd waar de andere zijde van het document is, geef je aan het niet te weten (CGVS p. 18). De bankkaart van Kabul bank kan je niet identificeren (CGVS p. 18). Ook over een volgend document dat te maken heeft met het werk van jouw vader heb je geen idee (CGVS p. 18). Dat je quasi niets kan vertellen over de documenten die je zelf voorlegt om jouw verzoek te staven, getuigt van een bepaalde desinteresse in jouw verzoek en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vrees. De documenten kunnen bijgevolg jouw vluchtrelaas of jouw familieband met de persoon die je aanduidt als jouw vader niet ondersteunen. Evenmin kan je foto's, documenten of andere bewijsstukken voorleggen om jullie familieband

te staven. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen jouw geloofwaardigheid op fundamentele wijze en leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou beweerde familieband met de persoon die je aanduidt als jouw vader.

Gezien jouw familieband met de persoon die je aanduidt als jouw vader niet geloofwaardig wordt geacht, kan bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan jouw persoonlijke problemen. Deze zijn immers onlosmakelijk verbonden aan het profiel van jouw beweerde vader. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat je over jouw persoonlijke problemen met de taliban incoherente en weinig geloofwaardige verklaringen aflegt. Zo verklaarde je bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wanneer je gevraagd werd waarom de taliban naar jou op zoek was, dat de taliban dachten dat je aan jouw vader had verteld waar de talibanstrijders zich schuilden omdat de taliban jou enkele uren voor de aanval van de commandotroepen vlakbij het huis waar de taliban zich schuilhielden had gezien (Vragenlijst CGVS, p. 2). Dit feit vermeld je echter op geen enkel moment spontaan tijdens jouw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 11-12). Zelfs wanneer je gevraagd wordt waarom de taliban dachten dat jij informatie had doorgegeven, antwoord je dat het was omdat de mensen praatten in het dorp dat jouw vader er ook was (CGVS p. 22). Over jouw ontmoeting met de taliban enkele uren voor het conflict rep je met geen woord. Hiermee geconfronteerd antwoord je dat je het vergeten was, en verklaar je dat je er die avond ging wandelen met enkele andere jongens en dat ze aan je twijfelden omdat jouw vader er was (CGVS p. 22). Dat je de reden waarom de taliban ook jou verdacht simpelweg zou vergeten te vermelden wanneer je hierover bevrraagd wordt, is bijzonder merkwaardig en houdt geen steek. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van jouw persoonlijk vluchtrelaas. Bovendien zijn jouw verklaringen over jouw ontmoeting met de taliban enkele uren voor het conflict weinig overtuigend. Je verklaarde immers eerder bij het uiteenzetten van jouw vluchtrelaas dat er taliban in het dorp waren en er een roddel was dat ze 's nachts het dorp zouden aanvallen (CGVS p. 11-12). Ook blijkt uit jouw verklaringen dat je wist dat de taliban aan de ene kant van het dorp in beschadigde huizen verbleven (CGVS p. 10-11). Dat jij je er op diezelfde dag enkele uren eerder met enkele vrienden zou gaan wandelen, is dan ook bevreemdend. Hierop gewezen verklaar je dat je er niets over wist, en dat jullie gewoon gingen wandelen (CGVS p. 22). Deze uitleg kan gezien jouw eerdere incoherente verklaringen niet overtuigen. Ook op een ander punt stemmen jouw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niet volledig overeen met jouw verklaringen tijdens het interview bij de DVZ. Zo verklaarde je bij de DVZ dat de commando's de taliban in jouw dorp aanvielen ongeveer een week voor jouw vertrek uit Afghanistan (Vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe lang voor jouw vertrek uit Afghanistan het gevecht plaatsvond, zeg je de informatie niet te hebben. Aangedrongen een tijdsaanduiding te geven, antwoord je dat het twee of drie dagen voor je vertrek was (CGVS p. 19). Dat je in eerste instantie niet kan plaatsen hoe lang voor jouw vertrek het gevecht plaatsvond, en vervolgens een andere tijdsaanduiding geeft dan tijdens jouw interview bij de DVZ, is opmerkelijk. Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtmotieven.

Tenslotte dienen enkele zaken aangestipt te worden over de gebeurtenissen die plaatsvonden na jouw vertrek uit het dorp. Ten eerste leg je gebrekkige verklaringen af over het bezoek van de taliban aan jouw huis in de nasleep van de gevechten in jouw dorp. Zo kan je enkel speculeren over het tijdstip waarop ze langskwamen. Gevraagd hoe lang na de gevechten de taliban naar jouw huis kwamen, antwoord je vaag dat je denkt dat het gebeurde wanneer het gevecht voorbij kwam (CGVS p. 22). Je weet niet wie van de taliban langskwam bij jouw huis en hebt geen verdere informatie over het incident behalve dat jouw moeder hen vertelde dat jij bij jouw maternale oom was (CGVS p. 22). Ten tweede dient opgemerkt te worden dat je er niet in slaagt geloofwaardige, uitgebreide verklaringen af te leggen over de ontvoering en de moord op jouw vader. Gevraagd wanneer hij overleden is, antwoord je dat het was wanneer de overheid instortte (CGVS p. 7). Maar wat er dan wel met jouw vader gebeurde, kan je niet vertellen (CGVS p. 7). Later tijdens het persoonlijk onderhoud hierop teruggekomen, vertel je dat ze je niets vertelden omdat je een immigrant bent. Je weet enkel dat jouw vader ontvoerd en vermoord werd en niets anders, zeg je (CGVS p. 17-18). Ten derde is het opmerkelijk dat je verklaart dat de taliban sinds de eerste dagen van de machtsovername niet meer naar jou op zoek kwamen (CGVS p. 23). Je kan evenmin duiden waarom de taliban jou nog zouden willen bestraffen, noch weet je wie de personen die op zoek waren naar jou zijn (CGVS p. 24). Deze vaststellingen zijn een verdere bevestiging van het ongeloofwaardig karakter van jouw vluchtrelaas.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

De documenten die je voorlegt ter staving van jouw verzoek zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Jouw tazkera is enkel een indicatie betreffende jouw identiteit, nationaliteit en herkomst, elementen die niet betwist worden in deze beslissing. Zoals supra besproken zijn de documenten die je voorlegt ter staving van het profiel van jouw vader geenszins in staat om jouw vluchtmotieven te ondersteunen. Hierbij dient bovendien toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan.

Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig

heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van

zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of

gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je tot de negende graad naar school ging in Afghanistan en 's ochtends naar de madrasa ging. Ook onderhoud je nog contact met jouw familieleden die nog in Afghanistan verblijven (CGVS p. 8). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met artikel 48/6, artikel 57/1, § 4, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten (hierna: het Handvest), de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), artikel 10, lid 3 onder b) van de procedurerichtlijn, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij brengt naar voor dat gelet op het feit dat ze een niet-begeleide minderjarige is haar hoger belang als kind gewaarborgd dient te worden in de asielprocedure zelf op grond van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten en artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet. Bij het onderzoek naar het belang van het kind moet niet alleen rekening gehouden worden met de specifieke elementen en omstandigheden van het kind op heden, maar moet ook naar de toekomst van het kind gekeken worden. Elke beslissing moet rekening houden met de continuïteit en de stabiliteit van het kind op heden en in de toekomst. Bij de afweging van de verschillende elementen in het verzoek om internationale bescherming, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Echter gaat in de bestreden beslissing de commissaris-generaal nergens over tot een concrete afweging van de verschillende belangen die op het spel staan. Volgens haar moet niet enkel de geloofwaardigheid soepeler beoordeeld worden. Het hoger belang van het kind en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind zijn bovendien essentieel in de beoordeling van de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en of ernstige schade. Volgens de verzoekende partij heeft de commissaris-generaal geen aandacht gegeven aan de specifieke individuele context van de verzoekende partij en werd er geen rekening gehouden met de continuïteit en stabiliteit van het kind op heden en in de toekomst. Zoals hierboven uiteengezet omvat het beginsel van het hoger belang van het kind een materieel recht voor de verzoekende partij om haar belangen in overweging te zien genomen worden. De commissaris-generaal gaat hier echter volledig aan voorbij. Op

die manier miskent ze haar onderzoeksplicht. Ze meent dat er een lagere bewijslast dient toegepast te worden voor de verzoekende partij aangezien de feiten waarnaar ze verwijst dateren van een periode waarin ze slechts 14 jaar oud was.

2.3. Ze brengt verder naar voor dat het onderzoek dat de commissaris-generaal dient te voeren om internationale bescherming toe te kennen of te weigeren uiteraard in overeenstemming dient te zijn met de nationale regelgeving maar dient ook aan internationale en Europese kwaliteitsstandaarden te voldoen. Hoewel de bewijslast dus in principe bij de verzoeker ligt, wordt de plicht om alle relevante feiten vast te stellen en te beoordelen gedeeld door de aanvrager en de beoordelaar. In bepaalde gevallen kan het zelfs voorkomen dat de beoordelaar alle mogelijke middelen moet inzetten om het benodigde bewijs te leveren ter onderbouwing van de aanvraag. Volgens haar wordt er een onredelijke bewijslast op haar gelegd waardoor deze niet aan de individualiseringsvereiste kan voldoen. De commissaris-generaal maakt zich er eenvoudig vanaf met de boutade dat ze geen concrete elementen overlegt die aantonen dat hij of zij persoonlijk gevisieerd zal worden.

2.4. De verzoekende partij voert aan dat het gebruik van alle beschikbare middelen om relevant bewijs en daarmee alle relevante feiten te verzamelen inclusief waar nodig ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming, een belangrijke manier is waarop invulling kan worden gegeven aan de samenwerkingsplicht die op de nationale instanties rust. Volgens haar zijn er ernstige problemen met de landeninformatie die door de commissaris-generaal werd ingewonnen en op de manier waarop ze wordt toegepast.

2.5. De verzoekende partij stelt dat om te beoordelen wat de voorzienbare gevolgen zijn van een terugkeer of verwijdering naar Afghanistan de algemene situatie onderzocht dient te worden in het licht van haar persoonlijke omstandigheden. In het huidige geval van Afghanistan stoten we echter op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie dat voortvloeit uit de censuur door de taliban, angst om bestraft te worden, de intimidatie van slachtoffers door de taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kabul beperkt. Pijnpunt hierbij is dat er geen zicht is op wat de precieze regelgeving is die de taliban de bevolking opleggen. Daarnaast zijn er nog geen afgewezen asielzoekers die uit het Westen terugkeren sinds de val van de regering en is er nog steeds geen actuele informatie over de risico's voor dergelijke terugkeerders vanuit het Westen. De bronnen die wel beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen qua betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat er een gebrek aan informatie is omwille van de situatie in Afghanistan, er een gebrek aan informatie is om te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren en ze kritiek geeft op de inschatting van en de bronnen waar de commissaris-generaal zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen.

2.6. De verzoekende partij zet vervolgens uiteen wat de risico's voor Afghanen zijn ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Ze meent dat een effectieve terugkeer als uitgangspunt moet dienen voor de risicobeoordeling waarna ze dit verder uitlegt en verwijst naar verschillende rapporten. Hierna maakt ze een uitgebreide analyse over de afbakening van identificatie van de correcte risicogroep en geeft een uiteenzetting over de gelijkenissen en verschillen met verwesterde Afghanen en de Sufi en Elmi casus. Ze levert vervolgens een uitgebreid betoog over het risico bij de terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en haar regio van herkomst.

2.7. De verzoekende partij zal niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen en zal aanzien worden als iemand die effectief tegen de taliban gekant is. Het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer tegenover haar omgeving is reëel. In de EUAA-richtlijnen van januari 2023 formuleerde EUAA een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat ze een verhoogd risico loopt bij een vestiging in haar regio van herkomst. Ze is afkomstig uit Kunduz. Het EUAA-veiligheidsrapport omtrent de veiligheidssituatie bevestigt dat ISKP strijders zich in de provincie Kunduz bevinden. Ze dient bij een terugkeer niet enkel de taliban te vrezen maar ook ISKP, die historisch gezien sterk stond in haar regio van herkomst en die door de taliban in het algemeen een heropleving meemaakt en die aanwezig is in haar provincie. Gezien het feit dat ISKP een jihad voert tegen het Westen en men in haar dorp haar jarenlange afwezigheid zeker zal merken, is het risico groot dat ze het slachtoffer van vervolging of ernstige schade zal worden. Ze ontvluchtte Afghanistan rond februari 2021. Ze was toen 14 jaar oud. Na een reis van 7 maanden kwam ze aan in Bulgarije. Sinds haar 15 jaar verblijft ze onafgebroken in het Westen. Als minderjarige en jongvolwassene is het risico groter dat ze zich bepaalde gedragingen heeft eigen gemaakt die haar negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Ze kwam rond september 2021 aan in Bulgarije en verblijft sindsdien onafgebroken in het Westen. Doordat het om vormende jaren gaat is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Ze is voor de machtsvername van de taliban gevlucht waardoor ze geen voeling heeft met taliban-Afghanistan. Ze brengt naar voor dat ze OKAN onderwijst volgt. Het volledige schoolteam spreekt zich op positieve wijze over haar uit. Ze schreef ook

zelf met de hulp van een sociaal assistent een getuigenis. Ze brengt naar voor dat ze verloofd is in Afghanistan met S., een meisje uit haar dorp. Haar moeder regelde deze verloving. Volgens de Afghaanse tradities wordt er van haar verwacht dat ze zal huwen met haar verloofde. In België had ze echter een tijdje een relatie. De Afghaanse regels rond handvraving, verloving en dergelijke werden niet gevolgd. Dit zou trouwens niet mogelijk zijn aangezien ze reeds verloofd is. Haar gedrag, waarbij zij een feitelijke relatie had met een meisje in België, terwijl ze tegelijkertijd verloofd is volgens de Afghaanse tradities met een dorpsgenote, gaat lijnrecht is tegen zowel de Afghaanse gewoonten als de shariawetgeving van de taliban. De verzoekende partij wenst geen foto's van haar relatie voor te leggen aangezien haar voormalige partner van Afghaanse origine is in België en dit haar in de problemen zou kunnen brengen bij haar familie net omdat hun gedrag ingaat tegen hetgeen als acceptabel wordt beschouwd in de Afghaanse gemeenschap. De geloofwaardigheid van haar feitelijke relatie in België kan op eenvoudige wijze onderzocht worden tijdens een gehoor bij de commissaris-generaal. Een zitting van de Raad, hetgeen sowieso al een zeer intimiderende omgeving is voor een minderjarige, en al helemaal wanneer er gepeild moet worden naar gevoelens, seksualiteit en de beleving van een relatie leent zich minder tot een uitgebreid onderzoek naar deze relatie. Ze heeft Afghanistan voor de machtsovername verlaten en kan vanuit haar regio moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de taliban in haar regio van herkomst de taliban-normen actueel concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. De commissaris-generaal levert hierover geen enkele informatie en negeert deze parameter. Door haar jarenlange afwezigheid en het gebrek aan een netwerk, is het voor haar overigens erg moeilijk om in te schatten in welke mate ze uiteen is gegroeid met het milieu dat ze kende in Afghanistan in haar jeugd en in welke mate ze veranderd is ten opzichte van de persoon die ze in Afghanistan was. Het is een moeilijke denkoefening om te bepalen hoe men verschilt van de persoon die men was geweest als men gewoon in Afghanistan verder was opgegroeid. Ze is niet in staat om zich aan te passen aan de spelregels van de taliban, ze is niet in staat om te beseffen hoe ze zelf anders is dan vroeger en ze is zeker niet in staat om te beseffen dat ze moet opletten hoe ze zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details.

2.8. De verzoekende partij verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van het talibanbestuur op zich en de implicaties ervan voor Afghaanse burgers.

2.9. De verzoekende partij verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de socio-economische en humanitaire toestand in Afghanistan. Ze stelt dat de taliban door hun handelen en nalaten overwegend aan de oorzaak van de humanitaire en socio-economische situatie liggen. Dit is zeker het geval wanneer men ook de gedragingen van buitenlandse regeringen en internationale instellingen mee in overweging neemt.

2.10. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van de vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.11. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- briefwisseling met buitenlandse zaken over de Afghaanse ambassade;
- attest van de Afghaanse ambassade;
- standpunt van buitenlandse zaken over hervatte afgifte paspoorten door Afghaanse ambassade Brussel
- briefwisseling met Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) over gebruik *Laissez-passer*;
- attest Okan;
- getuigenis leerkrachten OKAN;
- de getuigenis van de verzoekende partij.

2.12. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- "UNHCR Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interest of the Child in Asylum Procedures issued in the context of the preliminary ruling referenced to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21)";
- UNHCR, "Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen", UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, "Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims", 16 December 1998;
- UNHCR, "Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems", mei 2013;
- Nansen Note 3-22, "Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer", oktober 2022;

- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), *"Researching Country of Origin Information: Training Manual"* (ACCORD training manual) (November 2013);
- European Asylum Agency (EUAA), *"Country of Origin Information (COI) Report Methodology"*, juni 2019;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan - Common analysis and guidance note"* (april 2022);
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, (januari 2022);
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): *"Afghanistan - Targeting of individuals"*, August 2022;
- ACLED, *"ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan"*, februari 2022;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, *"Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset"*, Journal of Peace Research, vol. 50, no.4, 523-532;
- UPPSALA UNIVERSITET DEPARTMENT OF PEACE AND CONFLICT RESEARCH, *"Methodology"*;
- EUAA, *"Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report"*, augustus 2022;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);
- UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022"*, juli 2022;
- Amnesty International, *"The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise"*, augustus 2022;
- Vogelaar, Femke: *"Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs"*, 2020;
- Nansen Note 2-22, *"Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers"*, 23 juni 2022;
- A. Siddique, *"The Azadi Briefing: Afghan Journalists Face 'Terrifying' Conditions Under Taliban Rule, Radio Free Europe / Radio Liberty"*, 5 mei 2023;
- Report of the Secretary-General, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 15 juni 2022;
- Report of the Secretary-General, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 7 december 2022;
- *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan"*, 9 februari 2023;
- *"Report of the Secretary-General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, A/77/772-S/2023/151, 27 februari 2023;
- Thomas Ruttig, *"Rule of the Taliban, tijdens de 'Afghanistan conference'"*, The Human Rights Situation after August 2022;
- US State Department, *"2022 Country Report on Human Rights Practices: Afghanistan"*, 20 maart 2023;
- UN Algemene Vergadering, *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett"* 11 Oct 2023;
- UNAMA, *"Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE"*, oktober 2023;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, maart 2022;
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), *"Researching Country of Origin Information: Training Manual"* (ACCORD training manual) (November 2013);
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries, Migration Policy Practice"*, Vol. XI, No. 4, December 2021 – April 2022;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq"*, oktober 2021;
- Danish Immigration Service, *"COI report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- ISW, *"SALAFI-JIHADI MOVEMENT WEEKLY UPDATE"*, MAY 4, 2023;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid"*, 29 April 2022;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);
- The Washington Institute, *"Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan"*, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, *"Taliban takeover propels tiny Qatar into outsized role in Afghanistan"*, 31 augustus 2021;
- XX *"(PJAK - sur place activities - Facebook) Iran CG [2022] UKUT 00023 (IAC)"*, 20 januari 2022;

- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"UNHCR Position on Returns to Afghanistan"*, August 2021;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021/2877;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"*, 30 August 2018;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Afghanistan: Compilation of Country of Origin Information (COI) Relevant for Assessing the Availability of an Internal Flight, Relocation or Protection Alternative (IFA/IRA/IPA) to Kabul"*, December 2019;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR"*, 31 oktober 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: liés à risque s au retour à «l'occidentalisation»"*;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"*, augustus 2022;
- *"Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- *"UK Country Policy and information note, security situation Afghanistan"*, februari 2022;
- Amnesty International, *"The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise"*, augustus 2022;
- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- Danish Refugee Council, *"Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021"*, 28 November 2022;
- UNAMA, *"Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023"*, 9 May 2023;
- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- EUAA, *"Country Guidance Afghanistan"*, January 2023;
- DRC, *"Afghanistan conference The Human Rights Situation after August 2021"*;
- Asylos, *"Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul"*, augustus 2017;
- Paradigm Treatment, *"Identity formation in teens and young adults"*;
- Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland, *"Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University"*, 11 juni 2017;
- AFGHAN ANALYST NETWORK, *"Pashtunwali – tribal life and behaviour among the Pashtuns"*, 21 maart 2011;
- The Guardian, *"Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban"*, 14 november 2022;
- NHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"*, 30 August 2018;
- Human Rights Watch, *"You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan"*;
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"*, 30 August 2018;
- EASO, Country of Origin Information Report, *"Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms, European Asylum Support Office"*, December 2017;
- UNAMA, *"Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018"*, februari 2019;
- EASO – European Asylum Support Office: Country Guidance: Afghanistan; *"Guidance note and common analysis"*, juni 2019;
- ODI, *"Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies"*, juni 2018;
- Danish Refugee Council, *"Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021"*, 28 November 2022;
- EASO, *"Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution"*, juli 2020;
- The New York Times, *"Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist"*, 17 augustus 2021;
- Danish Immigration Service, *"Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals"*, september 2021;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban 'Vice' Handbook Abusive"*, 29 oktober 2021;
- AP News, *"Taliban Official: Strict punishment, executions will return"*, 23 september 2021;

- R. BENNET, "Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26", 2022;
- FDD's LONG WAR JOURNAL, "Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees", 8 september 2021;
- COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 263/2012 of 23 March 2012 "implementing Article 11(1) of Regulation (EU) No 753/2011 concerning restrictive measures directed against certain individuals, groups, undertakings and entities in view of the situation in Afghanistan";
- FDD's LONG WAR JOURNAL, "Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees", 8 september 2021;
- UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL, "ABDUL-HAQ WASSIQ";
- FINANCIAL TIMES, "Afghanistan's Young Talibs: 'No compromise with the enemy of our martyrs' – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray", 18 september 2021;
- RvV 12 oktober 2022, nr. 278 654;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- The Guardian, "Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban", 14 november 2022;
- BBC World, Afghanistan: "Taliban ban women from universities amid condemnation", 21 december 2022;
- Aamaj News, "Occupiers westernized the mind-set of our young generation in past 20 years: Hanafi", 31 juli 2022;
- ISW, "SALAFI-JIHADI MOVEMENT WEEKLY UPDATE", MAY 4, 2023;
- ACAPS, "Taliban directives and decrees affecting human rights and humanitarian actors", April 2023;
- Afghan Analyst Network, "Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan", 8 mei 2023;
- UN Algemene Vergadering, "Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett" 11 Oct 2023;
- UNHCR, "Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims", 16 december 1998;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "UNHCR intervention before the Supreme Court of the United States in the case of Immigration and Naturalization Service v. Cardoza-Fonseca", 14 July 1986;
- DRC, "Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021", 30 december 2022;
- HUMAN RIGHTS Watch, "Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis", 1 maart 2022;
- EASO, "Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report", (januari 2022);
- UNDP, "Afghanistan: Socio-Economic Outlook 2021-2022. Averting a basic needs crisis";
- Human Rights Watch, "Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets", 11 februari 2022;
- TOLONews, "Karzai Calls on Biden to Reverse Decision on Afghan Funds", 13 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai", 13 februari 2022;
- TOLONews, "UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP", 4 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "US, European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban", 28 januari 2022;
- UNAMA, "Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council", 2 maart 2022;
- TOLONews, "Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized", 19 maart 2022;
- TOLONews, "250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul", 5 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, "IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges", 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Blinken to Taliban: Reform policies for recognition", 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Russia wants Taliban to keep promises for recognition", 1 januari 2022;
- Foreign Policy, "World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact", 1 april 2022;
- AL JAZEERA, "Taliban orders Afghan women to cover their faces in public", 7 mei 2022;
- BBC, "Taliban to force Afghan women to wear face veil", 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, "Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public", 8 mei 2022;
- UN Security Council, "Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)", 17 juni 2011;
- Pajhwok Afghan News, "Iran rules out recognising Taliban govt", 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Too early to recognise Taliban govt, says Russia", 2 februari 2022;
- TOLONews, "West: No US Decision Yet on Recognition", 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, "Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988", 17 december 2021;
- UN SECURITY COUNCIL, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General", A/76/667-S/2022/94;
- K. CLARKE, "Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network", April 2023;
- Danish Refugee Council, "Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021", 28 November 2022;
- Security Council Report, "Afghanistan: Briefing and Consultations", 20 juni 2023;
- "Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction", 2023 High Risk list;

- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSSEN, *"Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- UN Algemene Vergadering, *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett"* 11 Oct 2023.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 14 mei 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- EUAA, *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"* van december 2023;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO, *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA, *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023.

3.2. Op 8 mei 2024 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee ze de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- NANSSEN, Nansen Note 3-23, *"Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan"*, November 2023;
- EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023;
- CEDOCA, *"Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"*, 14 december 2023;
- UNAMA update 22 januari 2024;
- Human Rights Watch, *"A Disaster for the Foreseeable Future" Afghanistan's Healthcare Crisis*, februari 2024;
- individueel begeleidingsplan van fedasil;
- psychologisch attest;
- getuigenis voogd;
- getuigenis leerkrachten en directie school;
- getuigenis werkgever.

De verzoekende partij brengt naar voor dat ze nog een aantal nieuwe bewijzen wenst voor te leggen met betrekking tot haar leven in België. Om te beginnen voert ze aan dat ze kampt met psychologische problemen. Haar begeleiders bij Fedasil stelden in november 2023 vast dat ze een paniekaanval had en kampt met slaapproblemen. Verder blijkt uit het individueel begeleidingsplan dat ze zich auto-mutileerde. Haar voogd getuigt van depressieve klachten die ze al enkele maanden vertoont. Sinds januari 2024 krijgt ze psychologische hulp en haar therapeut denkt dat ze kampt met een depressie. Voor haar slaapproblemen neemt ze momenteel medicatie. Volgens haar kunnen psychologische problemen een impact hebben om het spel te spelen. Daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd. Uit de EUAA-richtlijnen blijkt dat personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil en mishandelingen van deze personen door hun gemeenschap of familie komt voor. Teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn bijzonder kwetsbaar. Uit haar individueel begeleidingsplan blijkt duidelijk de evolutie die ze op verschillende vlakken heeft doorlopen sinds haar aankomst in het centrum. Behalve wat betreft haar psychologisch welzijn, dat erop achteruit is gegaan, is er voor de rest heel duidelijk sprake van een positieve evolutie. Ze verwijst vervolgens naar het rapport dat betrekking heeft op haar individueel opvolgingstraject. De verzoekende partij stelt dat ze initieel moeite had om met vrouwen om te gaan en het moeilijk was om met problemen of zorgen naar de vrouwelijke begeleiders te stappen. Ze zette op dit vlak grote stappen. Niet alles was echter positief. Er vonden incidenten plaats in het centrum en ze leerde beter hiermee omgaan. Ook op het vlak van zelfzorg was er sprake van een positieve evolutie. Haar zelfbeeld is ook sterk verbeterd, ze doet het goed op school en haar resultaten en houding in de klas zijn zeer positief. Ze stelt ook dat haar werkgever zeer positief is. Ze heeft met succes de toelatingstesten afgelegd voor de opleiding lassen en kan in juni 2024 starten.

3.3. Tijdens de terechtzitting van 16 mei 2024 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarbij ze een “aanwezigheidsattest steunpunt tewerkstelling” mee ter kennis wil brengen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet,. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij haalt in haar verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting aan dat ze vrees als verwesterd beschouwd te worden in Afghanistan. Ze verwijst hiervoor naar haar jonge leeftijd waarop ze in België is aangekomen en stelt dat ze haar vormende jaren in België heeft doorgebracht. Ze brengt eveneens naar voor dat ze hier onderwijs heeft gevolgd, werkt, een relatie met een meisje heeft gehad, een sociaal netwerk heeft opgebouwd en de taal spreekt. Ze wil tevens aantonen dat ze een enorme evolutie heeft doorgemaakt sinds ze in België verblijft. Om dit te staven legt ze het rapport van haar individueel begeleidingstraject neer.

5.2. Voor zover de verzoekende partij met deze elementen wil aantonen dat ze verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd, kan hier het volgende over worden gesteld.

Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden

van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus, december 2023"*, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December

2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor

communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevelen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *"Taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een

misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

5.4. Er dient aan herinnert dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming. Deze laatste moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een *de facto*-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

In dit verband heeft de verzoekende partij, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid om haar huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. De verzoekende partij kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan zij *in casu* gebruik heeft gemaakt aangezien zij in haar aanvullende nota wijst op een voorgehouden verwestering.

5.5. Volgens haar verklaringen heeft de verzoekende partij Afghanistan verlaten in februari 2021 en kwam ze aan in België op 1 september 2022. Sindsdien verblijft de verzoekende partij in België. De verzoekende partij heeft Afghanistan verlaten op 14-jarige leeftijd en kwam aan in België op 16-jarige leeftijd. De verzoekende

partij heeft dus reeds 3,5 jaar geleden Afghanistan verlaten en verblijft bijna twee jaar in België. Op heden is de verzoekende partij meerderjarig maar heeft ze een belangrijk deel van haar vormende jaren in België doorgebracht.

De verzoekende partij heeft onderwijs gevolgd in België. Uit een verklaring van haar leerkrachten komt naar voor dat ze gemotiveerd en leergierig is. Ze stellen ook dat ze een zorgend persoon is. Uit een brief van haar werkgever blijkt dat ze een individuele jongeman is en steeds een positieve houding heeft. Uit de verklaring van haar voormalige voogd blijkt dat ze matuur en beleefd is en steeds goed meewerkt. Haar voogd stelt dat haar integratie zeer vlot verloopt, ze hier een netwerk heeft uitgebouwd en de taal begrijpt.

De verzoekende partij legt ook het rapport van haar individueel begeleidingstraject neer. Hierin kan duidelijk worden gelezen dat de verzoekende partij een evolutie heeft meegemaakt gedurende haar verblijf in België. Haar begeleiders schrijven op 23 januari 2023 in dit rapport dat de verzoekende partij actief deelneemt aan de activiteiten binnen en buiten het centrum maar het moeilijk heeft om vriendschappen en relaties te onderhouden. Op 17 april 2023 schrijven ze dat de verzoekende partij het moeilijk heeft om met vrouwen om te gaan en om met haar problemen naar vrouwelijke begeleiders toe te gaan. De verzoekende partij heeft het moeilijk om de culturele codes goed te kennen en te begrijpen en ze is verbaal agressief en onbeleefd tegen personeelsleden van andere diensten. Op 21 november 2023 noteren haar begeleiders dat ze haar best doet om zich te integreren maar ze botst op culturele verschillen. Op 22 januari 2024 wordt in haar individueel begeleidingstraject genoteerd dat ze de culturele codes in België respecteert en begrijpt en een middenweg probeert te vinden tussen de twee culturen. Ze heeft het volgens haar begeleiders nog steeds moeilijk om met vrouwen te praten maar dit volgt eerder uit het feit dat ze zeer verlegen is. De verzoekende partij heeft ook respect voor alle vormen van identiteit. Op 11 maart 2024 verklaren haar begeleiders tenslotte dat ze een goede vriendenkring heeft binnen en buiten het centrum en ze een buddy heeft toegewezen gekregen. Ze heeft tevens een open houding naar haar vrouwelijke begeleiders en dit wordt aangetoond door het feit dat ze enkele vragen had over seksualiteit die ze samen met een vrouwelijke begeleider op een respectvolle manier heeft besproken. Volgens haar begeleiders zou dit in het begin van haar verblijf in België onmogelijk zijn geweest. Hieruit blijkt dus wel degelijk dat de verzoekende partij sinds haar aanwezigheid in België een hele evolutie heeft doorgemaakt en er is op heden geen reden om eraan te twijfelen dat ze deze evolutie aan het verderzetten is.

Verder blijkt uit het attest van de "*Beek Psychokliniek*" dat de behandelde arts vermoedt dat de verzoekende partij lijdt aan een depressie, die gekenmerkt wordt door een grote moedeloosheid die ontstaan is na de negatieve beslissing over haar initieel verzoek om internationale bescherming. Deze verklaart verder dat ze onder behandeling is en één sessie per twee weken volgt.

Deze elementen die in het verzoekschrift en aanvullende nota's van de verzoekende partij naar voor worden gebracht en tijdens de terechtzitting herhaald en bevestigd worden, rechtvaardigen een grondig onderzoek, gelet op de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021. In het licht hiervan kan het relevant zijn de verzoekende partij omstandig te horen omtrent de omstandigheden en invulling van haar leven tijdens haar verblijf in België, elementen van (toegeschreven) verwestering, waarvan ze reeds een begin van bewijs levert in haar verzoekschrift, aanvullende nota en ter terechtzitting en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, en de daarin geschetste risicoprofielen. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen immers niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid maar werden door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Er dient dan ook rekening te worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd.

Zoals reeds aangestipt, is de Raad er immers toe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

Gelet op de vaststellingen in voorgaande punten, kan dienstig worden besloten dat een verder en gedegen onderzoek naar vrees voor de taliban als terugkeerder met verblijf in Europa, zich opdringt.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming evenwel niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

6. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS